

[Boeck-Hansen.]

ængstelig for, at saadanne Udtalelser ikke vilde gøre det lettere for den Englandsdelegation, som om nogle faa Dage skal rejse til England. Jeg vilde tro, at det kunde have skæbnsvangre Følger for de Resultater, en saadan Delegation kan opnaa.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hedtoft-Hansen: Jeg har et Spørgsmaal, jeg gerne vilde stille til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Han sagde for et Øjeblik siden her fra Talerstolen, og det er, ved jeg, gentaget paa Møder Landet over i den sidste Tid adskillige Gange, og det fortælles omtrent daglig i det saakaldte „Arbejderbladet“, som det ærede Medlem er Medarbejder ved, at jeg paa et Møde har udtalt, at indadtil i dansk Arbejderbevægelse er Parolen, at Kommuniste og andre, der snakker Prisforhøjelser, skal slaas ned. Det lyder jo uendelig drabeligt og uhyre brutalt. Jeg har det enkle lille Spørgsmaal til det ærede Medlem: Hvor er det, jeg har fremsat en saadan Udtalelse? Jeg vil gerne bede det ærede Medlem besvare det Spørgsmaal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Thomsen: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen kunde saa udmærket have sparet sig de Udtalelser, han nu fremsatte, idet selvfølgelig ingen mener, at jeg med Udtrykket „de eksporterende Erhverv“ har tænkt paa Cementindustrien, der, saa vidt jeg ved, tager een Pris i Indlandet og en anden Pris i Udlandet. Men jeg vil gerne benytte Lejligheden til at spørge det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, hvor han i Grunden mener, Landbruget skal henvende sig, naar det mener, det faar for lidt i Løn for sit Arbejde. Som Forholdene har udviklet sig med Valutapolitik, Lønpolitik o. s. v., er Regeringen blevet om ikke Landbrugets Arbejdsgiver, saa dog Landbrugets Lønbestemmer. Hvis ikke Landbruget i en saadan Situation, hvor vi kan henvise til, at Landbruget i de sidste 10 Aar har været en stor Underskudsforretning, skal henvende sig med sine Krav til den, der er afgørende for dets Løn, nemlig Regeringen og Regeringspartierne, saa hører virkelig alting op.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen

betegner det som noget i Retning af landsforræderisk, naar jeg fremhæver, at nu er der ingen Vej udenom, nu maa Landbruget gennemtvinge en rimelig Løn for sit Arbejde; men naar jeg fremhæver det, hænger det selvfølgelig sammen med, at Regeringen gennem sin Skattepolitik, sin Lønpolitik, sin Bestemmelse med Hensyn til Takster er afgørende for de Omkostninger, Landbruget har. Naar Regeringen ikke vil gennemføre den økonomiske Ligevægt, som er saa afgørende for hele Samfundet, gennem ikke Lønstigning, men tværtimod, saa har Landbruget kun een Vej at gaa, og det er at gennemtvinge en valutarisk Tilpasning, som kan betinge, at ogsaa Landbruget faar en anstændig Løn for sit Arbejde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Frits Clausen fremsatte den Opfattelse, at alle de, der var mod Guldmøntfoden, skulde være gaaet over til det ærede Medlems Partis Opfattelse. Dette er ganske forkert. Jeg tillader mig her at erindre om, at jeg saa tidligt som i November 1935 har fremsat et Lovforslag, hvorefter man fik en Bankordning, der ikke var baseret paa Guldmøntfoden. Det er altsaa ikke noget, det ærede Medlem har fundet paa.

Men naar nu det ærede Medlem kommer og praler af, at det er ham, der har opfundet, at man skal bort fra Guldmøntfoden, saa tillader jeg mig at spørge, om det var rigtigt, naar det nazistiske Dagblad „Fædrelandet“ i Foraaret lige op til Valget bragte et trespaltet Valgopraab fra nogle Folk, som sagde, at Danmarks nationalsocialistiske Arbejderparti er Indførelsen af „J. A. K.“s økonomiske Grundideer. Det er noget helt andet. Det er det, som er det ærede Medlems Partis Opfattelse, og denne Opfattelse forstaar jeg man er rendt fra ved sit Forslag om Tvangslaan til 4 pCt.s Rente.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Den Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen, jeg sigter til, blev fremsat for ikke saa lang Tid siden paa Københavns Fællesorganisations Møde, hvilket jeg i øvrigt sagde i den Tale, jeg holdt her. Jeg beklager, hvis det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen ikke var i Stand til at opfatte det.